

Oasemoment 'Lazarus zal niet sterven' Emmaüsparochie - donderdag 23 maart 2023

Bezinning

Jullie vragen:
wat is de verrijzenis van de doden?
Ik weet het niet.

Jullie vragen:
wanneer is de verrijzenis van de doden?
Ik weet het niet.

Jullie vragen:
bestaat er een verrijzenis van de doden?
Ik weet het niet.

Jullie vragen:
bestaat er dan geen verrijzenis van de doden?
Ik weet het niet.

Ik weet alleen maar
waar jullie niet naar vragen:
de verrijzenis van de levenden.

Ik weet alleen maar
waartoe Hij ons roept:
tot verrijzenis hier en nu.

(Kurt Marti)

Stilte

Evangelie

We lezen uit het evangelie van Johannes.

Lazarus woonde in Betanië, samen met zijn zussen Maria en Marta.
Zij waren goede vrienden van Jezus.
Op een dag werd Lazarus erg ziek.
De zussen stuurden een bericht naar Jezus:
"Heer, je vriend Lazarus is ziek."
Toen Jezus dit hoorde, zei Hij tegen zijn leerlingen:
"Lazarus zal niet sterven."
Hij bleef nog twee dagen waar Hij was.
Dan zei Hij tegen zijn leerlingen:
"Kom, we gaan naar Judea. Onze vriend Lazarus is ingeslapen.
Ik ga er naartoe om hem wakker te maken."

De leerlingen zegden: "Als hij slaapt, Heer,
dan zal hij er wel weer bovenop komen."
Maar Jezus bedoelde dat Lazarus gestorven was,
terwijl de leerlingen dachten dat Hij de gewone slaap bedoelde.
Toen Jezus in Betanië aankwam, was Lazarus al vier dagen dood.
Zijn lichaam was ingepakt met windsels.
Het lag in een grot, waar een grote steen stond voor de opening ervan.
Heel wat mensen waren bij Marta en Maria. Ze zegden:
"We leven met jullie mee bij het overlijden van je broer."
Dan zei iemand tegen Marta: "Jezus is op komst."
Marta ging naar Jezus. Die zei: "Marta, je broer zal verrijzen.
Hij zal na de dood verder leven."
"Dat weet ik," zei Marta, "hij zal verrijzen op de laatste dag."
Maar Jezus bedoelde het anders.
Hij zei: "Ik ben de verrijzenis en het leven.
Wie in Mij gelooft, zal nooit meer sterven. Geloof je dat, Marta?"
"Ja Heer," antwoordde Marta, "ik geloof dat Jij de Messias bent,
de zoon van God, op wie we zolang gewacht hebben."
Na deze woorden riep ze haar zus Maria.
"De meester is er", fluisterde ze.
Jezus zag hoe Maria en de mensen die bij haar waren, huilden.
Hij vroeg: "Waar hebben jullie Lazarus neergelegd?"
"Kom maar mee, Heer", zegden ze. Ook Jezus begon te huilen.
Voor de opening van het graf lag een grote steen.
"Neem die steen weg", zei Jezus.
Marta zei: "Maar Heer, de stank! Hij ligt er al vier dagen!"
Ze wilde Jezus tegenhouden. De mensen rolden de steen weg.
Jezus sloeg de ogen op en bad tot God.
Daarna riep Hij luid: "Lazarus, kom naar buiten!"
En de dode kwam naar buiten.
Zijn voeten en handen waren gebonden met windsels
en om zijn gezicht was een doek.
Jezus zei tegen de mensen: "Maak hem los en laat hem gaan."
Vele mensen die dit zagen, gingen daarna in Jezus geloven.

(Johannes 11, 1-45 met coupures - bewerking *Dichter bij de tijd* van C. Leterme)

Stilte

Bezinning

Lazarus zit in een donkere put
waarin hij begraven werd.
Hij draagt windels.
Maar ze zijn los.
En boven de put komt de zon op:
Jezus trekt Lazarus uit zijn graf.

Wanneer Johannes schrijft
over de 'opwekking van Lazarus',
schrijft hij niet zozeer over Lazarus,
maar vooral over Jezus.
Hij is het die leven brengt waar dood is,
licht waar duisternis is,
genezing waar ziekte is,
water waar dorst is,
brood waar honger is.

(Fano)

Stilte

Bezinning

Willem Vermandere leest het verhaal van Lazarus zo:

Jezus heeft Lazarus uit de dood opgewekt?

Dat kan niet.

Lazarus kwijnde weg in zijn verloren dorp op de buiten.

Hij zei: 'Ik ga hier dood van ellende en verveling, rabbi, maar als ik U zie, herleef ik.

Dat is de kern van de zaak.

Jezus' aanwezigheid is levenwekkend.

Dán wordt het verhaal weer interessant en mooi:

als je het kunt losmaken van die tirannieke letterlijkheid.

(Willem Vermandere)

Stilte

Bezinning

Alsof een grote steen is weggerold
tussen nacht en dag,
duisternis en licht,
tussen wanhoop en hoop,
angst en durf.

Geen chaos en verleden meer,
alleen nog toekomst en hemel,
ook hier en nu.

Zo sterk is de kracht
van wie het hoofd opricht
en opstaat uit zijn gebrokenheid.

Zo radicaal als de dood vernietigt,
zo onstuitbaar en nieuw
breekt precies dán het leven door
en gaat de mens
een weg die niet doodloopt,
nooit meer.

Zo is leven:
eeuwig,
zo intens en altijd weer.

(Kathleen Boedt)

Muziek

Bezinning

Op weg naar Pasen

staan we stil bij het graf van Lazarus.
Toen de grafsteen was weggerold,
riep Jezus Lazarus met luide stem naar buiten.
En Lazarus kwám naar buiten...
Opstaan uit het graf...

Televisiebeelden uit Afrika en Oekraïne...
mensen die dagelijks geconfronteerd worden
met honger, dood en vernietiging...
En tóch is er hoop in hun ogen,
ligt er soms een lach om hun mond.

Ook onder onze harde zakelijkse korst
sluimert vaak een diep verlangen.
Verlangen om uit de berusting op te staan,
om onze verdoving te doorbreken,
om weer ons echte gezicht te laten zien.

Stel je eens voor
dat je heel sterk zou geloven
in het kracht van opstaan,
in opstanding,
in rechttop gaan staan
en weggaan uit wat je vasthoudt en bedrukt.
Stel je eens voor
dat je daarin zo sterk gelooft
dat je erdoor in beweging komt,
niet meer kunt blijven zitten...
dat je moet opstaan uit je stoel
en... gaan!

(naar www.dominicanenschildebergen.be)

Stilte

Bezinning

Wat Lazarus overkomt, tekent ook ons leven:
geboren worden, leven en sterven.
Maar het Woord van God roept hem opnieuw tot leven.
En niet alleen aan de omstaanders toen,
maar ook nu aan ons zegt Jezus:
"rol de steen weg, maak de zwachtels los."
Mensen leven vaak in uitzichtloze toestanden,
zonder hoop of perspectief.
Hun bestaan is een graf-situatie.
Vandaag worden wij opgeroepen
om geloof en vertrouwen te stellen in God,
die levend maakt
en die aan de dood het laatste woord heeft ontnomen.
Maar wij moeten nu de stenen wegrollen
die mensen opsluiten in een graf
en hen ontdoen van wat hen belet
te leven en te bewegen.

(naar Koninksem)

Korte stilte

Lied

We zingen samen *Zo vriendelijk en veilig als het licht.*

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zoals een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde geeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Korte stilte

Bezinning

Het verhaal van Lazarus lijkt wel een verrijzenisverhaal
waarin Jezus duidelijk maakt dat U, God
'leven schenkt' wanneer mensen in hun hart gestorven zijn
door een grote ontgoocheling of een intens verdriet.
Als ik het zelf niet meer zie zitten
en als ik het gevoel heb
dat er voor mijn hart een grote steen ligt,
wil dan vrienden op mijn weg zetten
die mij in uw naam 'leven' aanreiken
en me weer hoop geven.
En laat me zelf af en toe
zo'n vriend zijn voor anderen.

Stilte

Bezinning

Tot leven komen is de steen weggrollen
die voor ons hart ligt,
zodat we weer vrije en blije mensen worden.

Tot leven komen is ontdekken
waar het echt op aankomt:
beminnen en bemind worden.

Tot leven komen is geloven

in de levenskracht van God,
die ons doet opstaan
en nieuwe hoop geeft.

(naar dominicanenschildebergen.be)

Stilte

Bezinning

Leven geven
is uitzicht schenken en uitzicht zijn,
uitnodiging en antwoord,
woord en inhoud bieden.
Ja zeggen en nog veel meer,
geloven, hopen en vertrouwen.

Leven geven
is dankbaar zijn om wat warmte geeft,
de wereld, de mensen, zon en maan
en zoveel meer daarbuiten.

Leven geven is elkaar ontmoeten
in de warmte en de diepte van het hart
en geloven dat het niet zomaar is.
Geloven dat je sterven moet om te leven,
om levensadem en levenskracht te zijn.

Leven is geven, is jezelf zijn
in grenzeloze liefde,
in volkomen overgave,
in grote dankbaarheid.

(Kees Harte)

Stilte

Gezamenlijk gebed

Bidden we samen het gebed op uw blad.

Als je vreugde beleeft aan het delen met anderen,
als je echt samen wil werken met wie
streven naar een liefdevolle samenleving,
als je je talenten ten dienste wil stellen
van de ongelukkigen in jouw land,
wees er zeker van, vriend, jij zult nooit sterven.

Eeuwige God, toon ons deze weg naar het leven.

Als je hen die niet schitteren in onze maatschappij
tot je vrienden kan rekenen,
als je weigert collega's ten onrechte te beschuldigen,
als je hen succes wenst uit de grond van je hart
Wees er zeker van, vriend, jij zult nooit sterven.

Eeuwige God, toon ons deze weg naar het leven.

Als je de stille kreet hoort van miljoenen mensen die honger lijden,
de roep van wie onrechtvaardig behandeld en verdrukt wordt...
Als je je verzet tegen het onrechtvaardige beleid
dat de armen in je land stilletjes doodrijpt...
Wees er zeker van, vriend, jij zult nooit sterven.

Eeuwige God, toon ons deze weg naar het leven.

(naar Hérold Toussaint)

Stilte

Bezinning

Net zoals Lazarus
wil ik je doen opstaan
en je weer nieuwe hoop geven.

Ik zal de steen die jijzelf of anderen
voor je hart hebben gelegd,
helpen weggrollen.

Ik zal je naar buiten roepen
om weer 'nieuw' te worden.
Zo kun je een beetje proeven
wat het betekent een 'paasmens' te zijn.

Ik wil ook in jou verrijzen.
Ook voor jou wil ik bron van nieuw leven zijn,
zodat jij op jouw beurt
aan anderen nieuw leven kan doorgeven.

(naar Erwin Roosen)

Muziek

Afsluiting

Bedankt omdat je vanavond bij ons wou zijn,
en het mee met ons stil wou maken in je hart.

Het volgende Oasemoment
is op donderdag 27 april.
Wellicht zal dat Oasemoment dan al
plaats kunnen vinden in het koor van de kerk hiernaast.

Het weekend voordien gaat het evangelie
over twee mannen die Jeruzalem verlaten hebben
en op weg zijn.
Ze worden ingehaald door een vreemde.
Ze raken in gesprek,
en ze hebben het over wat de voorbije dagen
in Jeruzalem gebeurd is
en hun ontgoocheling daarover.
Je herkent het vast: de Emmaüsgangers.

En je vindt het wellicht even vanzelfsprekend als wij
dat we ons Oasemoment nog 's opnieuw
aan die Emmaüsgangers zullen wijden.

We naderen Pasen,
we naderen het feest van de God van leven.
Moge die God van leven ons bij de hand houden
en ons oprichten
uit alles wat ten dode opgeschreven is
en geen toekomst biedt.
Moge Hij ons voorgaan
als een betrouwbare gids
op de weg van vrede en gerechtigheid,

Moge die God van leven ons zegenen
+ in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.